

OBSERVATORI 9

Velocitat, intensitat i pressió

Diumenge vaig anar al camp a veure el primer partit de lliga del Barça. Hi anava amb la il·lusió de veure bon futbol i oblidar, una mica, totes les històries de la pretemporada. També, com suposo que passava a molta gent que hi va anar, volia veure el nou entrenador en acció i com l'equip responia a les seves directrius. La veritat, no esperava, ni de bon tros, un espectacle com el que vam gaudir.

Gerardo Martino era un complet desconegut per a mi. Abans de fitxar pel Barça, i em sembla que això ens passava a tots, aquest bon senyor no formava part d'una llista de futuribles entrenadors per a un gran club del Vell Continent. Durant el partit vaig veure un entrenador aixecat la major part del temps, com si volgués estar al més a prop possible del que succeïa al terreny de joc. En tot moments se'l va veure tranquil, però molt concentrat. Martino —em permetreu que no li digui *Tata*— ens va mostrar un aspecte que vam trobar molt a faltar durant la lliga passada: la pressió constant i a tot arreu. A veure si Xavi tenia raó i l'aspecte físic i tàctic, que ara sembla que tenen, els va faltar durant el període que en Tito va estar a Nova York... De fet, mirant enre-re, sembla que els va faltar durant tota la segona part, la més important, de la lliga. També vam veure velocitat i intensitat durant tot el partit, potser a això es referia Martino quan parlava de

Martino, a peu de gespa ■ A. GEA / REUTERS

les "coses guardades". També em va semblar que el nostre nou entrenador ha aportat un toc de coherència i personalitat que em sembla que són necessaris. Va deixar Neymar a la blanqueta i va substituir Messi a la segona part. Suposo que ho va fer pensant en el millor per a l'adaptació

del primer i a dosificar el segon, que ha de estar "a tope" per al partit d'aquesta nit. I no ens oblidem del retorn del millor Alexis... Pot ser només necessitava tenir les coses clares, que els altres també fessin pressió i que el dirigessin bé en els entrenaments i durant el partit (el treball bàsic de tot entrenador). Amb tot això no vull dir que Martino sigui la resposta a tots els mals del Barça de l'any passat, però la cosa, de moment, i no ens podem adormir, fa bona pinta.

Per acabar vull fer esment a les paraules d'en Víctor Valdés. La seva resposta a la pregunta de si podria canviar d'opinió, durant aquesta temporada, respecte a marxar del club és molt desafortunada. Em sembla que aquest senyor, que com a porter del Barça el respecte, ens està prenent el pèl i esriu de nosaltres, i veient que ningú de la directiva diu res, he d'entendre que ho fa amb el seu consentiment. La falta de respecte que mostra cap al Barça, el barcelonisme i cap a la premsa és totalment inacceptable. Senyor Valdés, vostè és algú gràcies al Barça, no al revés. Espero que canviï la seva actitud, pel seu propi bé com a persona.

Tinc la sort d'anar cap a Madrid, convidat per un grup d'empresaris i socis del Barça, per viure un dia barcelonista a la capital espanyola i gaudir en directe del primer partit de la supercopa, que esperem tenir a les nostres vitrines.

Martino ens va mostrar un aspecte que trobàvem a faltar: la pressió arreu i constant

Santiago Salvat

A FAVOR I EN CONTRA

Seria decebedor que Marc Márquez no guanyés el títol?

Stem on estem, queden vuit proves, Márquez ha encadenat tres victòries i ostenta unes xifres que no han estat ni a l'abast dels grans mites del motociclisme en el seu primer any en la categoria reina. Aquest any, que havia de ser d'adaptació, de podis i de la primera victòria, està sent el d'un domini cada cop més ostensible del pilot català. L'experiència de Dani Pedrosa i la competitivitat de Jorge Lorenzo han passat a ser arguments de segon recurs davant un pilot que ja domina la categoria, que fa el que vol amb la moto i amb les curses i que, a més, ha tingut la sort de no fer-se mal de veritat en l'única caiguda forta que ha tingut, a diferència dels seus rivals. Si no sobrevé una lesió que ni els seus rivals voldrien, Márquez només pot perdre el campionat si la pressió de guanyar el venç. I sí, seria una decepció.

Amb 20 anys i tota una carrera davant seu el títol no és qüestió de vida o mort. Fa dues temporades va perdre el campionat de Moto 2 a mans de l'alemany Stefan Bradl i això no va frenar la seva trajectòria, més aviat la va accelerar amb el triomf en el campionat de l'any següent. Márquez està aprenent a competir en Moto GP i és probable que durant aquest aprenentatge acabi sent el campió —no serà el primer ni l'últim cas— però ni ell mateix ni el seu entorn ni els aficionats ni els mitjans s'han d'obsessionar amb el títol. Jorge Lorenzo, recuperat físicament, és capaç d'encadenar unes quantes victòries seguides i d'aprofitar la seva fortalesa mental i els circuits que més l'afavoreixen per afeblir la posició de líder de Márquez i, fins i tot, superar-lo. També ho pot fer Dani Pedrosa. I això no serà cap decepció, serà una lliçó.

Toni Romero

Lluís Simon

"Vam deixar clar que tots tenim ganes de fer una gran temporada. Ara toca la supercopa"

LEO MESSI. Futbol

"Són favorits. Són el millor equip, tenen el millor del món i han fitxat el que ho serà"

SIMEONE. Entr. de l'Atlético

"Fan recorreguts ideals per a mi, ara que ja no corro"

PERICO DELGADO. Exciclista